

ÎN LUNA DECEMBRIE, ZIUA A ȘASEA

Pomenirea celui între sfinți Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul din Mira Lichiei, făcătorul de minuni

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am... se pun stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Dumnezeiescul har al Duhului te-a uns cu mir dumnezeiesc pe tine, întâiul stătător al celor din Mira, și de mireasma faptelor tale umplând, preasfințite, marginile lumii; cu rugăciunile cele înmiresmate alungi întotdeauna patimile cele rău-mirositoare. Pentru aceasta cu credință te laudăm și săvârșim preasfințită pomenirea ta, Nicolae. (de două ori)

Ca pe un lucefăr neapus, ca pe un astru a toată lumea, care ai strălucit pe bolta Bisericii și lumea ai luminat, alungând negura primejdiilor celor grele și îndepărtând iarna necredinței în Dumnezeu și făcând liniște deplină, Nicolae, pe tine, după datorie, te ferim.

Și de față fiind și în visuri arătându-te, Nicolae, pe cei ce trebuiau să moară prin nedreptate i-ai izbăvit, ca un milostiv, ca un iubitor de bine, ca un izbăvitor adevărat, ca un apărător fierbinte al celor ce cu credință cer sprijinul tău, preasfințite părinte, cel ce ești împreună-cetățean cu îngerii, cu apostolii și deopotrivă cu proorocii.

Slavă... **glasul al 6-lea:**

Moștenitorule al lui Dumnezeu și moștenitorule împreună cu Hristos, slujitorule al Domnului, Sfinte Nicolae, precum numele tău te-a arătat, așa și viața ta a fost. Că mintea ți-a strălucit deopotrivă cu bătrânețea; mărturisit-a lumina feței tale nerăutatea sufletului; adevărit-a liniștea cuvântului blândețea ta; viața ta a fost mărită și admirația ta laolaltă cu sfinții; roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată care ai odrăslit Rodul vieții și ție ne rugăm: roagă-te, Stăpână, împreună cu Ierarhul Nicolae, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ:

Se pun stihurile, glasul al 6-lea

Podobie: A treia zi ai înviat...

Nicolae fericite, îndură-te de mine, cel ce cad la tine și te rog: luminează, înțelepte, ochii sufletului meu, ca limpede să privesc pe atotmilostivul Dătător de lumină.

Stih: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Din mâna vrăjmașilor celor ce caută să-mi facă rău scoate-mă, sfinte, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, Ierarhe Nicolae, preafericite, și de bărbații sângiurilor izbăvește-mă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Liman neînvingător și zid nebiruit pe tine, ierarhe, te-am dobândit credincioșii și turn de apărare și poartă de pocăință, îndreptător sufletelor și apărător.

Slavă... Și acum... a Născătoarei:

Pizmuind vrăjmașul turma ta, Preacurată, în toate zilele caută, vicleanul, să și-o facă pradă; dar tu, de Dumnezeu Născătoare, scoate-ne din mâna aceluia.

TROPAR, glasul al 4-lea:

Dreptar credinței și chip blândetelor, învățător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai dobândit cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel dintâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Și otpustul.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm se citește Fericit bărbatul... starea întâi.

La Doamne, strigat-am... se pun stihirile pe 8, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

În Mira locuind după simțire, te-ai arătat mir cu adevărat, cu mir înțelegător fiind uns, Sfinte Nicolae, arhiereul lui Hristos; că umpli cu mireasmă fețele celor ce cu credință și cu dragoste săvârșesc pururea preamărită pomenirea ta, dezlegându-i pe aceștia din primejdii, din nevoi și din necazuri, părinte, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Ca cel ce ai purtat nume de biruință, biruință tare te-ai arătat, cu adevărat, credinciosului popor întru ispite, Sfinte Nicolae, slujitorul lui Hristos; că pretutindenea fiind chemat, degrabă ești de față, înaintea celor ce cu dragoste aleargă sub acoperământul tău. Că tu ziua și noaptea, prin credință fiind văzut, izbăvești din ispite și din primejdii.

Arătatu-te-ai împăratului Constantin și lui Avlavie în vis și, înspăimântându-i pe ei, le-ai zis lor lămurit: Dezlegați îndată pe cei pe care-i țineți cu nedreptate legați în temniță, că nu sunt vinovați de junghierea cea plină de fărădelege. Dar, de nu mă vei asculta, pâră voi face, împărate, împotriva ta, rugându-mă Domnului.

Sfinte mărite Nicolae, sfințite propovăduitor al lui Hristos, mare și fierbinte ocrotitor ești celor ce se găsesc în primejdii, celor de pe pământ și celor de pe mare, celor de aproape și celor de departe, ca un preamilostiv și tare rugător. Pentru aceasta adunându-ne, strigăm ție: roagă-te către Domnul, ca să fim izbăviți de toată nevoia.

Alte stihiri, același glas:

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cununi de laudă vom încununa pe ierarhul, care cu trupul este în Mira și duhovnicește se găsește înaintea tuturor celor ce, cu suflet curat,

îl doresc pe dânsul? Pe mângâietorul tuturor celor necăjiți și adăpostul tuturor celor în primejdii, turnul drepte credințe, apărătorul credincioșilor, prin care a surpat mândria vrăjmașilor Hristos, Cel Ce are mare milă.

Cu ce cântări melodioase vom lăuda pe ierarhul, pe luptătorul împotriva nelegiurii și apărătorul cucerniciei, pe întâistătătorul Bisericii, pe marele sprijinitor și învățător, care pe toți cei rău-credincioși i-a rușinat, pe pierzătorul lui Arie și pe apărătorul cel fierbinte, prin care mândria aceluia a surpat Hristos, Cel Ce are mare milă?

Cu ce cântări proorocești vom lăuda pe ierarhul care pe cele ce sunt departe de mai înainte le vede și pe acestea, ca și cum ar fi de față, de mai înainte le vestește și le hotărăște, pe cel ce toată lumea o vede și pe toți cărora li se face strâmbătate îi izbăvește, pe cel ce în vis s-a arătat împăratului celui de Dumnezeu înțelept și pe cei ce mai înainte erau legați i-a izbăvit de junghierea cea nedreaptă, cu puterea lui Hristos, Cel Ce are mare milă?

Cu ce cântări duhovnicești vom lăuda pe ierarhul pe care Tatăl l-a ales și Fiul, în chip vădit, l-a binecuvântat și dumnezeiescul Duh l-a sfințit ca pe un vas preacinstit al alegerii și stâlp de întărire a Bisericii, pe cel ce s-a arătat lumină lumii și luceafăr dumnezeiesc, prin care negura înșelăciunii cu totul s-a împrăștiat și credința s-a propovăduit pe față?

Slavă... **glasul al 6-lea:**

Pe cel ce este frumusețea ierarhilor și fala părinților, izvorul minunilor și preamarele ocrotitor al credincioșilor, adunându-ne, să-l lăudăm, o, iubitorilor de prăznuire, cu cântări de laude, zicând: Bucură-te, păzitorul celor din Mira, cinstit întâi-stătător și stâlp neclintit! Bucură-te, luminătorule preastrălucit, care cu minunile luminezi marginile lumii! Bucură-te, bucuria cea dumnezeiască a celor necăjiți și apărătorul cel preacald al celor nedreptățiți! Și acum, Preafericite Nicolae, nu înceta

rugându-te lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce cu credință și cu dragoste cinstesc pururi pomenirea ta cea de bucurie și întru-tot lăudată.

Și acum... a **Înainteprăznuirii Nașterii Domnului, același glas:**

Peșteră, pregătește-te, că vine Mielușeaua purtând în pânțec pe Hristos. Iesle, primește pe Cel Ce cu cuvântul ne-a dezlegat pe noi, pământeni, de fapta cea necuvântătoare! Păstori, cântând din fluier, fiți martori ai minunii celei înfricoșătoare și magi din Persia aduceți Împăratului aur și tămâie și smirnă! Că S-a arătat Domnul din Maică-Fecioară, Căruia și plecându-se întocmai ca o slugă, Maica I s-a închinat și a zis Celui Ce era în brațele ei: Cum Te-ai semănat întru mine, sau cum ai răsărit în mine, Izbăvitorule și Dumnezeuul meu?

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și PAREMIILE:

De la Pilde (10:8; 3:13-16), citire:

Pomenirea dreptului cu laude și binecuvântarea Domnului peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea. Că mai bună este îndeletnicirea cu acestea decât vistieriile de aur și de argint. Și mai scumpă este decât pietrele cele de mult preț; și tot ce este de preț nu este vrednic de ea. Pentru că lungimea de zile și anii vieții sunt în dreapta ei și în stânga ei bogăție și mărire. Că din gura ei iese dreptate, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că ieșirile mele sunt ieșiri de viață și vrerea de la Domnul se gătește. Pentru aceasta vă rog pe voi și pun glasul meu înaintea fiilor oamenilor. Că eu, înțelepciunea, am tocmit sfatul și știința și gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc pe mine; iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți dar, cei fără de răutate, chibzuiala și cei neînvățați puneți la inimă. Ascultați-mă pe mine că iarăși lucruri mărețe vă voi spune. Și voi scoate din buzele mele cele drepte, că adevărul va învăța gâtulejul meu, iar buzele mincinoase sunt urâte înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este într-însele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce înțeleg și netede pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi adevărul, ca nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh.

De la Pilde (10:32-11:12), citire:

Gura celui drept rodește înțelepciune, iar limba urzitoare de rele aduce pierzare. Buzele celui drept cunosc bunăvoința, iar gura păcătoșilor strâmbătatea. Cântarul strâmb este urgisit de Domnul și cântărirea dreaptă este plăcerea Lui. Dacă vine mândria, va veni și ocara, iar înțelepciunea este cu cei smeriți. Neprihănirea poartă pe cei dreپți, iar strâmbătatea prăpădește pe cei vicleni. La nimic nu folosește bogăția în ziua mâniei ; numai dreptatea izbăvește de moarte. Dreptatea netezește calea celui fără prihană, iar cel fără de lege va cădea prin fărădelegea lui. Dreptatea izbăvește pe cei dreپți iar cei vicleni vor fi prinși prin fapta lor. La moartea omului drept rămâne nădejdea, iar la moartea celui păcătos piere nădejdea. Dreptul scapă din strâmtorare, și cel fără de lege îi ia locul. Făptuitorul de rele prăbușește cu gura pe aproapele lui, iar prin știința celor dreپți va fi mântuit. De propășirea celor dreپți cetatea se bucură, iar când pier cei fără de lege ea tresaltă de veselie. Prin binecuvântarea oamenilor dreپți, cetatea merge înainte, iar prin gura celor nelegiuți ajunge ruină. Cel nepriceput urgisește pe aproapele lui, iar omul cu bună-chibzuință tace.

Din Înțelepciunea lui Solomon (4:7-15), citire:

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrânețile cinstite nu sunt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsoari după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și vârsta bătrâneților înseamnă o viață neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune și ameteala poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-I scoată din mijlocul răutății. Neamurile văd, dar nu pricep nimic și nu-și bat capul cu așa ceva, că adică harul lui Dumnezeu și mila Lui sunt cu aleșii Lui și că poartă grijă de Sfinții Săi.

LA LITIE

Se cântă stihirile, glasul 1:

Pironindu-ți ochii cu statornicie la înălțimea cunoștinței și privind în taină la adâncul înțelepciunii, ai îmbogățit lumea cu învățăturile tale, părinte. Roagă-te pentru noi pururea lui Hristos, Ierarhe Nicolae.

Omule al lui Dumnezeu și rob credincios, iconomule al tainelor Lui și bărbatul doririlor Duhului, stâlpule însufletit și icoană însuflată, ca pe o vistierie dumnezeiască te-a primit cu multă râvnă Biserica celor din Mira și ca pe un rugător pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților te-a arătat pe tine turmei tale Hristos Dumnezeu, Ierarhe Nicolae; că în Mira, mireasmă răspândind, strălucești luminat cu dumnezeieștile tale fapte, sprijinitorul săracilor și al văduvelor. Pentru aceasta nu înceta să te rogi ca să se mântuiască sufletele noastre.

Părinte Nicolae, chivotul plin de mireasmă al moaștelor tale ocrotește pe cei din Mira. Pentru aceasta și pe cei legați, care erau osândiți fără judecată, arătându-te împăratului în vis, i-ai slobozit din moarte, din legături și din temniță. Ci și acum, și pururea, ca și odinioară, te arată rugându-te pentru sufletele noastre.

Părinte Nicolae, chiar dacă cele din Mira tac, dar lumea întreagă, cea luminată de tine cu plăcuta mireasmă a mirului și cu mulțimile minunilor, ca și cei osândiți, izbăviți prin tine, strigă cu cântări de laudă. Cu aceștia și noi strigăm, cântând: roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea:

Părinte Nicolae, chivot cu mir al Preasfântului Duh fiind, ca o primăvară plină de veselie toate le umpli de mirosul dumnezeieștilor miresme ale Iui Hristos. Că, făcându-te următor Apostolilor, înconjuri lumea prin cuvintele minunilor tale. De aceea, arătându-te în vis și celor de departe și celor de aproape, izbăvești din moarte pe cei ce cu judecată nedreaptă aveau să moară, scăpând, în chip minunat, din multe nevoi pe cei ce te cheamă pe tine. Pentru aceasta, prin rugăciunile tale, și pe noi, cei ce te laudăm pururea pe tine, ne slobozește din nevoile cele cumplite care vin asupra noastră.

Glasul al 6-lea:

Bine, rob bun și credincios! Bine, lucrătorule al viei lui Hristos! Tu și greutatea zilei ai purtat și talantul cel dat ție l-ai înmulțit și pe cei ce au venit după tine nu i-ai pizmuit. Pentru aceasta porțile cerurilor ți s-au deschis ție; intră întru bucuria Domnului tău și roagă-te pentru noi, Sfinte Nicolae.

Glasul al 8-lea:

Spre lauda Domnului ai alergat, Nicolae, întru această viață vremelnică și El te-a preamărit în viața cea cerească și adevărată. Pentru aceasta, îndrăznire dobândind către El, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Rodul bărbăteștilor tale fapte, cuvioase părinte, a luminat inimile credincioșilor. Că cine, auzind, nu se va minuna de smerenia ta cea nemăsurată, de răbdarea ta, de blândețea ta față de cei săraci, de milostivirea ta față de cei necăjiți? Pe toți cu dumnezeiască cuviință i-ai învățat, Ierarhe Nicolae. Și acum, fiind încununat cu neveștejită cunună, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, asemenea:

Betleeme, pregătește-te; împodobeste-te, iesle; peșteră, primește, că adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu S-a arătat oamenilor din Fecioara, luând chip ca al nostru și îndumnezeind ceea ce a luat. Pentru aceasta Adam se înnoiește, împreună cu Eva, strigând: pe pământ bunăvoirea S-a arătat ca să mântuiască neamul nostru.

LA STIHOAVNĂ

Se pun stihurile, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, sfințite cap, locașule curat al faptelor bune, dumnezeiescule dreptar al îndumnezeitei sfințenii, păstorule cel mare, prealuminată făclie, care porți nume de biruință; cel ce te pleci cu milostivire spre cei ce au nevoie, care te îndrepti spre rugăciunile celor neputincioși, izbăvitorule grabnic, păzitorul mântuirii tuturor celor ce săvârșesc cu credință preamărită pomenirea ta; roagă pe Hristos, preafericite, să ne trimită nouă mare milă.

Stih: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Bucură-te, minte preasfințită, locașul cel curat al Treimii, stâlpul Bisericii, sprijinitorul credincioșilor, ajutătorul celor vlăguiți, steaua care cu strălucirile rugăciunilor celor bineprimite risipești totdeauna întunericul ispitelor și al necazurilor; Ierarhe Nicolae, limanul cel prealin, în care adăpostindu-se se mântuiesc cei cuprinși de furtunile vieții, roagă pe Hristos să ne dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Bucură-te, cel plin de dumnezeiască râvnă, care ai izbăvit din închisoarea cea rea pe cei ce erau să fie uciși cu nedreptate, prin înfricoșătoarea starea ta de față și prin arătările tale în vis; izvorule care ai izvorât din belșug miresme în Mira, Nicolae, și ai adăpat sufletele și ai alungat întinăciunea patimilor; secure care ai tăiat neghinele înșelăciunii, lopată care ai vânturat învățăturile lui Arie cele ca pleava; roagă pe Hristos să trimită sufletelor noastre mare milă.

**Slavă..., glasul al 6-lea:
Alcătuire a lui Ioan Monahul**

Omule al lui Dumnezeu și slugă credincioasă, slujitorule al Domnului, bărbatul doririlor, vasul alegerii, stâlpul și întărirea Bisericii, moștenitorule al Împărăției, nu tăcea a striga pentru noi către Domnul.

**Și acum..., a Înainteprăznuirii, același glas:
Alcătuire a lui Vizantie**

Ceea ce nu știi de mire, Fecioară, de unde ai venit? Cine este tatăl tău și cine este maica ta? Cum porți pe Ziditorul în brațe? Cum nu ți s-a stricat pânțele? Mari minuni întru tine și înfricoșătoare taine pe pământ vedem cu uimire săvârșindu-se, Preasfântă; și ca o vrednică datorie îți pregătim peștera pe pământ și ne rugăm cerului să arate steaua; iar de la răsăriturile pământului magii vin la apusuri, ca să vadă mântuirea oamenilor: un Prunc hrănindu-Se cu lapte.

La binecuvântarea pâinilor, troparul glasul al 4-lea: Dreptar credinței..., de două ori (caută-l la Vecernia mică); și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... o dată. Și cealaltă parte a Privegherii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul sfântului, de două ori. Slavă... Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

După Catisma întâi se cântă Sedea, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Suindu-te la înălțimea faptelor bune și cu dumnezeiasca strălucire cea de acolo luminându-te, părinte, de minunile Duhului te-ai arătat cu adevărat strălucit luminător, folositor nebiruit fiind întru ispite. Pentru aceasta, în chip preamărit pe vrăjmaș biruind, minciuna ai alungat și pe oameni i-ai izbăvit de la moarte, Sfinte Nicolae. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă..., glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău...

Cu razele minunilor strălucești pe pământ, Sfinte Nicolae, înțelepte, și toată limba o îndemni spre slava și lauda Celui ce te-a preamărit pe tine pe pământ; pe Care roagă-L să izbăvească de toată primejdia pe cei ce cinstesc cu credință și cu dragoste pomenirea ta, cel ce ești alesul părinților.

Și acum..., a Născătoarei:

Marie, cinstit locaș al Stăpânului, ridică-ne pe noi cei căzuți în adâncul cumplitei deznădăjduiri și al greșelilor și al necazurilor; că tu ești mântuirea păcătoșilor și ajutorătoare și sprijinitoare tare și miluiești pe robii tăi.

După catisma a doua, se cântă Sedea, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Înaintestătător al credincioșilor ești, acoperindu-i și păzindu-i pe ei, fericite, și cu adevărat de tot necazul izbăvindu-i, cel ce ești preafrumoasa laudă și mărire a ierarhilor, Nicolae, cuvioase.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești celor din nevoi apărătoare nebiruită și celor ce nădăjduiesc spre tine grabnică rugătoare, izbăvește-mă de primejdii și nu mă trece cu vederea, ceea ce ești tuturor ajutătoare.

După Polieleu, se cântă Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrabă ne întâmpină...

Ocrotitor fierbinte al Bisericii lui Hristos te-ai arătat, Nicolae, nimicind cu îndrăzneală învățăturile eresurilor celor fără de Dumnezeu și tuturor îndreptar al Ortodoxiei te-ai arătat, rugându-te pentru toți cei ce urmează dumnezeieștilor tale învățături și îndemnuri.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Degradă primește, stăpână, rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, Doamnă, cu totul fără prihană. Dezleagă de asupriri pe cei ce aleargă la tine; sfărâmă meșteșugirile și surpă, Precurată, îndrăzneala celor fără de Dumnezeu, care se întrarmează împotriva robilor tăi.

Antifonul întâi al glasului 4.

PROCHIMENUL, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Toată suflarea...

Evangelhia de la Ioan (10:9-16): Zis-a Domnul: Eu sunt ușa; prin Mine de va intra cineva, se va mântui... (caută la duminica a 2-a din Postul Mare, Evangelhia ierarhului).

Psalmul 50.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile ierarhului Tău Nicolae, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stihira, glasul al 6-lea:

Bine, slugă bună și credincioasă! Bine, lucrătorule al viei lui Hristos! Tu și greutatea zilei ai purtat și talantul cel dat ție l-ai înmulțit și pe cei ce au venit după tine nu i-ai pizmuț. Pentru aceasta porțile cerurilor ți s-au deschis ție; intră întru bucuria Domnului tău și roagă-te pentru noi, Sfinte Nicolae.

CANOANELE

Se pune Canonul Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 6, și două Canoane ale sfântului, pe 8.

CÂNTAREA 1-a

Canonul Născătoarei de Dumnezeu glasul 1:

Irmosul:

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Celui ce a făcut minunate semne cu braț înalt și a mântuit pe Israel, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Ceea ce ai născut adâncul înțelepciunii, curată, trimite-mi picături de înțelepciune, Izvorule cel plin de har, ca să slăvesc cu cântări noianul harurilor tale.

Pe tine te laud, prealăudată, pe care te laudă cetele îngerilor, ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel prealăudat, pe Care toată făptura Îl laudă, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Canonul sfântului, glasul al 2-lea:

Alcătuire a lui Teofan.

Irmos: Întru adânc ai aşternut...

Purtătorule de cunună, stând cu oştile îngereşti înaintea scaunului lui Hristos, preaînțelepte Nicolae, dăruieşte-mi luminarea care să împrăştie întunericul sufletului meu, ca să laud, bucurându-mă, preafericite, pomenirea ta.

Domnul, Cel Ce slăveşte pe toţi cei ce-L slăvesc pe Dânsul, adăpost te-a dat pe tine credincioşilor, care izbăveşti de ispite pe cei ce aleargă la acoperământul tău, Nicolae, şi te cheamă cu credinţă şi cu dragoste, preamărite.

A Născătoarei:

Şarpele cel preaviclean, insuflându-mi pofta de a mă asemena Ziditorului, ca pe un rob m-a răpit; iar prin tine, Preacurată, am fost iarăşi chemat înapoi, îndumnezeindu-mă, cu adevărat; că tu, Maica lui Dumnezeu, ai născut pe Cel Ce m-a îndumnezeit pe mine.

Canonul al doilea al sfântului, glasul 1:

Irmos: Hristos Se naşte, slăviţi-L...

Cu limbă şi cu buze nepricepute, vin să aduc laudă scurtă şi rugăciune înălţimii tale celei de Dumnezeu cinstate, Nicolae; ci, ca un bogat dăruitor, dăruieşte-mi mie milostiv pe Mântuitorul şi Dumnezeul meu.

Om ceresc fiind, întocmai ca îngerii te-ai arătat pe pământ; văduvelor ai fost mare ocrotitor, celor apăsaţi, răzbunător şi tuturor celor necăjiţi, ajutorător întru nevoi, Părinte Nicolae.

Lumea toată face cunoscute minunile tale, Nicolae, de trei ori fericite, celor de sub soare, și noianul faptelor tale celor bune: cei lipsiți fac cunoscut pe ocrotitorul, săracii și văduvele pe hrănitorul, orbii pe povățuitorul și toți pe apărătorul.

Slavă..., a Treimii:

Cinstesc Treimea cea nezidită: pe Tatăl și pe Fiul, împreună cu Duhul; o singură Ființă, o Dumnezeuire, o Fire neîmpărțită după ființă; trei Ipostasuri pe Care Le înțeleg după fețe și după ipostas.

Și acum..., a Născătoarei:

Fără sămânță ai zămislit pe Cuvântul, pe Unul din Treime, Preacurată, și pe Acesta cu trup L-ai născut, rămânând după naștere întreagă ca și mai înainte. Pe Acesta, ca pe Fiul tău și Dumnezeu, roagă-L pururea pentru noi.

Catavasie:

Hristos Se naște, slăviți-L; Hristos din ceruri, întâmpinați-L; Hristos pe pământ, înălțați-vă; cântați Domnului tot pământul și cu veselie laudați-L, popoare, că S-a preaslăvit!

CÂNTAREA A 3-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul :

Să se întărească inima mea întru voia Ta, Hristoase Dumnezeule, Care ai întărit cerul a doua oară peste ape și ai întemeiat pământul întru ape, Atotputernice.

Cerul cel preacurat, locașul împăratului, raiul cel cu adevărat fermecător și cu plăcut miros, nădejdea creștinilor, Născătoarea de Dumnezeu să fie laudată.

Cu cuvântul ai născut pe Cuvântul, Cel Ce cu cuvântul a adus la ființă toată firea cea cuvântătoare împreună cu cea necuvântătoare; Care a izbăvit pe oameni de necuvântare, ceea ce ești preabinecuvântată.

Canonul întâi al sfântului

Irmos: Înflorit-a pustiul ca și crinul...

Nicolae fericite, ucenic adevărat al Stăpânului făcându-te, izbăvește din cumplitele nevoi și din moartea amară, pe cei ce aleargă la tine.

Mult-Milostive, curățește pe robii Tăi, dându-le iertare de greșeli, ca un Bun, pentru mijlocirile cele către Tine ale slujitorului Tău Nicolae.

A Născătoarei:

Alină-mi tulburarea patimilor mele, stăpână, și cârmuiește-mi viața, Preasfântă, ceea ce ai născut pe Hristos, întru Care s-a întărit inima mea.

Canonul al doilea al sfântului

Irmos: Fiului, Celui născut...

Piacă de multe fapte bune, scrisă de nemuritorul și preacuratul deget al lui Hristos Dumnezeu, dobândind în inimă, de Dumnezeu înțelepțite Nicolae, picuri din buzele tale dulceață mai dulce decât fagurul și mierea.

Harul a arătat asupra ta minuni uimitoare; că viața ta cea curată, Nicolae, mai strălucitoare cu adevărat decât tot aurul, prin strălucirea dumnezeiescului Duh, îmbracă cu totul în lumină sufletele cele întunecate.

Și după moarte viezi, arătându-te lămurit în vise; și pe tineri i-ai izbăvit de moarte în chip minunat, strigând limpede împăratului: nu nedreptăți pe acești bărbați, că din pizmă au fost pârâți.

Slavă..., a Treimii:

Milostivă fii mie, Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, celui ce cu greșeli nemăsurate mi-am întinat viața, Părinte și Fiule și Duhule cel viu, păzindu-mă pretutindeni și pururea nevătămat de tot necazul.

Și acum..., a Născătoarei:

Nădejde de mântuire să dai, Născătoare de Dumnezeu, robilor tăi; și în nevoi și primejdii cu grabnice rugăciuni fii de față, ca să-i aperi și să-i ajuți. Că tu, dumnezeiască mireasă, ești lauda noastră a credincioșilor.

Catavasi:

Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, și mai pe urmă din Fecioară întrupat fără de sămânță, lui Hristos Dumnezeu să-I cântăm: Cel Ce ai înălțat fruntea noastră, Sfânt ești, Doamne.

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Râu îmbelșugat de tămăduiri și izvor de minuni neîmputinat te-a arătat pe tine, Nicolae, adâncul milostivirii; că cei amarnic apăsați de boli și cumplit cercați de nenorocirile vieții, află doctorie tămăduitoare, cu adevărat, la toată mâhnirea, în calda ta ocrotire. Pentru aceasta grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli celor ce prăznuiesc cu iubire sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Înțelepciunea și Cuvântul în pântecul tău zămislind în chip de negrăit, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel Ce ține toate; și în brațe ai purtat pe Cel Ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor, pe Făcătorul fapturii și Domnul. Pentru aceasta te rog, Preacurată Fecioară, și cu credință grăiesc către tine, să fii izbăvit de greșeli, când va fi să stai înaintea feței Ziditorului meu. Stăpână, Fecioară curată, ajutorul tău să mi-l dăruiești atunci, că poți toate câte le voiești.

CÂNTAREA A 4-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Cu duhul văzând mai înainte, Proorocule Avacum, întruparea Cuvântului, propovăduit-ai grăind: când se vor apropia anii, Te vei cunoaște, când va veni vremea, Te vei arăta. Slavă puterii Tale, Doamne!

Pricina morții oamenilor a fost Eva cu povățuirea șarpelui, curată; iar tu, Fecioară, născând prin cuvânt pe Cuvântul, te-ai arătat mijlocitoare nemuririi și a vieții. Pentru aceasta după vrednicie te laudăm pe tine.

Cu duhul mai dinainte te-au văzut, curată, proorocii: munte, poartă, masă, chivot sfânt, sfeșnic, scaun al vieții, năstrapă și pat, arătându-te pe tine, astfel, Maică a lui Dumnezeu întru închipuiri, a căror plinire o vedem.

Canonul întâi al sfântului

Irmos: Venit-ai din Fecioară...

Trăind sub puterea apropiată a razelor Duhului, ai ajuns purtător de lumină, luminând marginile lumii; înaintea tuturor stând și izbăvind pe toți cei ce cu credință aleargă la tine.

Precum te-ai arătat mai înainte, izbăvind pe tineri de moarte, cuvioase, așa și acum mântuiește-mă pe mine, de toată primejdia, de ispite și de nevoi, preafericite.

Strălucit-ai ca o făclie a faptelor bune, preafericite, făcându-te următor preaales al Stăpânului tău și, fiind chemat, izbăvești pe cei ce cu bună evlavie și cu dragoste te măresc pe tine.

A Născătoarei:

Venit-a la tine Stăpânul și Domnul, întrupându-Se și mântuindu-mă, ca un milostiv, pe mine tot omul. Pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Canonul al doilea al sfântului

Irmos: Toiag din rădăcina lui lesei...

Numele tău singur, ori de câte ori este chemat, izbăvește îndată, cu adevărat, din toate cursele vrăjmașilor pe cei ce grăiesc către tine cu căldură, Sfinte Nicolae. Deci, precum ai izbăvit mai înainte pe voievozi, izbăvește-ne și pe noi de toată nevoia cumplită.

Stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, nu înceta a te ruga cu sârguință, înțelepte, pentru noi toți credincioșii robii tăi, minunate Nicolae, ca să fim izbăviți de focul cel veșnic și de vrăjmași, de gândul cel viclean și de răutate.

Pretutindeni izvorăști tămăduiri celor ce cu credință aleargă la tine și izbăvești pe toți din legături. Pentru aceasta schimbă întristarea noastră în bucurie, cu rugăciunile tale cele bine-primate, Nicolae luminate, sfărâmând trufia vrăjmașilor noștri.

Slavă..., a Treimii:

Cinstesc stăpânia Dumnezeirii Celei fără de început: pe Tatăl și pe Fiul și pe Preasfântul Duh, împărăția tuturor; Unimea nedespărțită, Cea a toate făcătoare, una, neîmpărțită, în trei chipuri și fețe osebită pururea.

Și acum..., a Născătoarei:

Tu, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, te-ai arătat cu adevărat mai cinstită și mai presus decât oamenii și decât îngerii; că pe Făcătorul tuturor în pânțe L-ai zămislit, îmbrăcat în trup de rob, născându-L fără de sămânță. O, minunată priveliște!

Catavasi:

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Cel laudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai, întrupându-Te din cea neispită de bărbat, Cel fără de trup și Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne!

CÂNTAREA A 5-a :

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Fă să răsară lumina cea strălucitoare și cea neapropiată nouă, celor ce dis-de-dimineată alergăm la judecățile poruncilor Tale, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Hristoase, Dumnezeul nostru.

Ca un chivot cinstit al sfințeniei și ca un scaun sfânt în chip de foc și ca un palat sfințit ai încăput, stăpână, pe Dumnezeu Atotțitorul.

Maică neispită de bărbat, între fecioare și iarăși, tu singură, în chip de negrăit, fecioară între maici te-ai arătat, Preacurată; că ai născut pe Dumnezeu, Cel Ce schimbă firea.

Canonul întâi al sfântului

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Cu viață plină de dumnezeiască cuviință strălucind, de trei ori fericite, de față stând, ai izbăvit pe cei osândiți cu nedreaptă judecată să fie uciși, care strigau Stăpânului Hristos: alt Dumnezeu afară de Tine nu cunoaștem.

Cel ce privești acum în ceruri, slava cea pururea veșnică și te desfătezi de prealuminatele străluciri ale Razei Celei negrăite și dumnezeiești, acoperă-mă pe mine cu ocrotirea ta, cuvioase, preacinstită slugă a lui Hristos.

A Născătoarei:

Ca să cauți chipul Tău cel acoperit de nisipul patimilor, Mântuitorule, ascunzându-Te de puterile cele cerești și întrupându-Te din Fecioară, Te-ai arătat celor ce strigă: alt Dumnezeu afară de Tine nu cunoaștem.

Canonul al doilea ai sfântului

Irmos: Dumnezeu fiind al păcii...

Propovăduiește și acum, părinte, marea cetate a celor din Mira și ținutul Lichiei și toată seminția, minunatele tale fapte, prin care ai izbăvit pe toți din dureri și din întristări, vrednicule de laudă, Nicolae.

Adăpost al văduvelor și părinte al orfanilor, ajutor preales al celor din necaz, mângâiere a celor ce plâng, păstor și povățuitor al tuturor celor ce rățăcesc fiind, Nicolae, izbăvește-ne și pe noi din nevoi cu rugăciunile tale.

Mutatu-te-ai de pe pământ la locașurile cele fără materie, unde privești negrăita frumusețe a lui Hristos, arătându-te deopotrivă cu oștile îngeresti. Pentru aceasta, cu apostolii și cu mucenicii dănuind, roagă-te cu osârdie Mântuitorului, Părinte Nicolae.

Slavă..., **a Treimii:**

Slăvesc cu cinste trei Fete împreună fără de început, de același scaun și singure stăpânitoare ale unei Dumnezeiri nedespărțite; de Care am fost adus din neființă la ființă, împreună cu îngerii cântând; Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne!

Și acum..., **a Născătoarei:**

Acoperământul cel mântuitor și nădejdea tuturor, ceea ce ești degrabă de față și miluiești, milostivește-te acum, Curată, de noi cei ce te chemăm totdeauna în nevoi, că altă ocrotitoare, după Dumnezeu, nu avem.

Catavasie:

Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povățuiri la lumina cunoștinței de Dumnezeu, dis-de-dimineată venind, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni.

CÂNTAREA A 6-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Proorocului Ionă urmând grăiesc către Tine: liberează viața mea din stricăciune, Bunule, și mă mântuiește, Mântuitorul lumii, pe mine, cel ce cânt: Slavă Ție!

Ocrotitoarea credincioșilor și bucuria celor întristați, umple de veselie și de bucurie pe robii tăi, cei ce se încred în ocrotirea ta.

Cerul cel înțeleghător, Biserica cea curată, chivotul cel sfânt, raiul cel preaplin de desfătare al lui Dumnezeu, în care este pomul vieții, sunt laudate de mine.

Canonul întâi al sfântului

Irmos: Întru adâncul greșelilor...

Cunună de biruință ți s-a pus după vrednicie pe cap, Nicolae. Deci, ca un biruitor preales, izbăvește pe cei ce te cheamă pe tine.

Pe mine cel omorât de greșeli, fericite, și dat la fund de furtunile patimilor, arătându-te, mă izbăvește la limanul dumnezeieștii voiri.

A Născătoare:

Spre tine mi-am pus nădejdea mântuirii mele, Maică, pururea fecioară, și pe tine te pun ocrotitoare tare și neclintită a vieții mele.

Canonul al doilea al sfântului

Irmos: Din pântec pe Ionă...

Ca un nou Avraam te-ai arătat, Nicolae, aducând mintea ta, ca pe un fiu singur născut al tău, Stăpânului tău și jertfe fără de sânge pururea aducând. Pentru aceasta ai fost binecuvântat, ca un iubitor de străini, părinte, și te-ai făcut Treimii locaș dumnezeiesc și fără de prihană.

Uimitoare și înfricoșătoare minuni lucrează în tot pământul și pe mare departe, stând de față celor primejduiți cu rugăciuni grabnice: celor neputincioși doctor și săracilor hrănitor și ca unul ce porți nume de biruință, biruință te-ai arătat poporului celui credincios împotriva vrăjmașilor.

Cu ochiul minții mai dinainte văzând cele ce aveau să fie, ai umplut de drepte dogme pe toți, vestindu-ne nouă pe Fiul, de o ființă cu Tatăl; și nebunia lui Arie ai pierdut-o, punând înainte, ca stâlp credinței ortodoxe, cinstitele tale fapte.

Slavă..., **a Treimii:**

Laud și cinstesc Treimea cea nedespărțită, Cea în trei Fețe despărțită pururea și unită în Ființă și în Fire, ca pe o stăpânie una: pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh; Care pe toți îi stăpânește cu puterea și pe toate laolaltă le păzește precum voiește.

Și acum..., a Născătoarei:

Plecând cerurile, Hristos voind S-a sălășluit întreg în pânțelele tău, Preacurată; că nesuferind să vadă zidirea mâinilor Sale sub tirania celui înșelător, a venit în chip de rob să izbăvească neamul omenesc.

Catavasie:

Din pânțele pe Iona ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit. Iar Cuvântul în Fecioară sălășluindu-Se și trup luând, a ieșit lăsând-o nestrucată; că Cel Ce n-a pățimit stricăciune pe cea care L-a născut o a păzit nevătămată.

CONDACUL, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

În Mira, sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul tău pentru poporul tău; scăpat-ai de moarte pe cei nevinovați. Pentru aceasta te-ai sfințit ca un mare cunoscător al Harului lui Dumnezeu.

ICOS

Să laudăm acum în cântări pe ierarhul, pe păstorul poporului celui din Mira și pe învățătorul, ca să ne luminăm prin rugăciunile lui. Că iată s-a arătat întreg, curat și nestrucată cu duhul, aducând lui Hristos jertfă fără de prihană, jertfă curată și lui Dumnezeu bine primită, ca cel ce este ierarh curat și cu sufletul și cu trupul. Pentru aceasta cu adevărat ocrotitor și apărător al Bisericii s-a arătat, ca un mare preot al harului lui Dumnezeu.

S I N A X A R

În această lună, în ziua a șasea, pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni.

Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae a trăit pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian. Mai întâi a strălucit prin viețuire călugărească; iar pentru viața lui îmbunătățită a fost făcut arhieru. Dar, pentru că sfântul propovăduia cu îndrăzneală credința în Hristos, a fost prins de mai-marii cetății, a fost bătut și chinuit, apoi aruncat în temniță, împreună cu alți creștini.

Când marele și binecredinciosul împărat Constantin a ajuns, cu voia lui Dumnezeu, împărat al romanilor, au fost eliberați din legături toți cei închiși, și, o dată cu aceștia, și Sfântul Nicolae, care s-a dus în Mira.

Nu după multă vreme a fost adunat de marele Constantin cel dintâi sinod de la Niceea, la care a luat parte și minunatul Nicolae.

Sfântul Nicolae a făcut multe minuni, așa cum arată istoria vieții sale. A izbăvit de la moarte pe trei bărbați năpăstuiți pe nedrept. Pe când aceștia erau în închisoare, au aflat de timpul când aveau să fie omorâți și au chemat pe sfânt în ajutor; i-au pomenit și de binefacerile ce le făcuse cu alții, cum izbăviseră de moarte pe alți trei bărbați din Lichia. Iar Sfântul Nicolae, cel grabnic spre ajutor și gata spre apărare, s-a arătat în vis împăratului și eparhului; pe eparh l-a muștrat pentru că a defăimat împăratului pe cei trei bărbați, iar împăratului i-a arătat și i-a dovedit că bărbații aceia sunt nevinovați și că din pizmă au fost pârâți că au uneltit împotriva lui. Și așa i-a izbăvit Sfântul Nicolae de la moarte.

Pe lângă acestea a făcut încă și alte minuni. A păstorit dumnezeiește poporul ortodox și, ajungând la adânci bătrânețe, s-a mutat către Domnul.

Dar Sfântul Nicolae nici după moarte nu și-a uitat turma sa. Că în fiecare zi face cu îmbelșugare bine celor ce au nevoie și-i izbăvește de tot felul de primejdii și nevoi. Căci și acum, ca și atunci, Același Dumnezeu lucrează prin sfântul Său minunile Sale cele fără de număr.

Tot în această zi, pomenirea înfricoșătoarei amenințări a cutremurului, ce a fost adus peste noi cu iubire de oameni.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului noului Mucenic Nicolae Caraman, care a suferit mucenicia la Smirna, în anul 1657.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

CÂNTAREA A 7-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Cuptorul, Mântuitorule, se răcorea, iar tinerii dănțuind, cântau: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Cel Preaînalt te-a arătat pe tine rai însuflețit și cămară curată, îngrădită cu har, porfiră și cer de aur.

Întărește mintea mea cea răzvrătită și cugetul meu cel tulburat îl așază pe piatră neclintită, cu acoperământul tău, Maică Fecioară.

Canonul întâi al sfântului

Irmos: Chipul de aur...

Cu tăișul ispitelor sunt tăiat, cumplit fiind înțepat, și de porțile iadului m-am apropiat, de necazuri fiind împresurat; mântuiește-mă cu rugăciunile tale, fericite, și mă ridică pe mine, cel ce cânt: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

De sclipirile cele fără materie ale Luminii celei neapuse fiind luminat, smulge pe cei chinuiți din întunericul necazurilor și povățuiește la lumina veseliei pe cei ce cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoare:

Roagă pe Hristos, Fiul tău și Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, să izbăvească cu cinstit sângele Său pe cei încercați de cumplite greșeli și de înșelăciunea șarpelui pe cei ce cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul al doilea al sfântului

Irmos: Tinerii fiind crescuți...

Doctor preales al tuturor cumplitelor boli arătându-te, Părinte Nicolae, vindecă neputința sufletului meu, și dă-mi sănătate, ca să cânt: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Izbăvind de moarte pe voievozii cei de demult, sfinte, i-ai îndemnat să cânte cu credință fierbinte și să mărească pe Hristos Mântuitorul, care au cântat: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

De paharul înțelepciunii apropiindu-ți tainic buzele tale, Părinte Nicolae, de aici ai scos izvoare mai dulci decât mierea și fagurele, strigând popoarelor: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Slavă..., a Treimii:

O, Treime Preasfântă, pe Tine Te laudăm, Unime întreit strălucitoare, de o ființă, Părinte și Fiule și Duhule Sfinte, întru Care toți botezându-ne, cântăm: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Și acum..., a Născătoarei:

De la toți primind rugăciuni, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Fiului Tău și Dumnezeu, să izbăvească de pedeapsă pe cei ce cu adevărat te cinstesc pe tine și cântă: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Catavasie:

Tinerii, fiind crescuți în dreapta credință, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat; ci, în mijlocul văpăii stând, au cântat : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

CÂNTAREA A 8-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Pe Acela de Care se înfioară îngerii și toate oștile, ca pe Făcătorul și Domnul laudați-L preoți, slăviți-L tineri, binecuvântați-L popoare și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ca o cămară însuflețită și ca o mantie de porfiră insuflată și ca o hlamidă cu roșu vopsită a Împăratului tuturor, te-ai arătat, Fecioară, și ca o porfiră din care totodată s-a vădit trupul Cuvântului, Dumnezeu-Omul.

Zămislit-ai, Preacurată, pe Cel Ce ține toată făptura cu mâna, pe Ziditorul și Dumnezeu nostru, Care în chip de negrăit și de nespus S-a făcut om pentru noi, precum suntem noi, nedespărțindu-Se de ceea ce era mai înainte.

Canonul întâi al sfântului

Irmos: În cuptorul cel cu foc...

Ca un blând și milostiv, liberează, fericite, din nevoile cumplite care i-au cuprins pe cei ce se găsesc în adâncul ispitelor, dăruindu-le dezlegare, cu rugăciunile tale cele către Mântuitorul Hristos, învățătorule al celor de taină.

Povățuitor al tainelor celor mai presus de minte, slujitor al celor sfinte și cerești fiind, de Dumnezeu înțelepțite, și arhieru credincios, cere iertare de greșeli de la Mântuitorul nostru, grăitorule de cele tainice.

A Născătoarei:

Mintea mea slăbește acum, căzând întru adâncul necinstei, ca una ce de acolo este cuprinsă de tot felul de rele. Ci tu, Fecioară, vindecă-mă, îmbrăcându-mă în lumina nepătimirii.

Canonul al doilea al sfântului

Irmos: Cuptorul cel răcorit...

Cetele patriarhilor și ale Apostolilor, adunările sfinților mucenici, soboarele proorocilor și toată mulțimea pustnicilor fericesc dumnezeiasca ta viață; cu aceia și noi împreună te rugăm pe tine: nu înceta rugându-te pururea către Domnul, să ne păzească pe noi de toată vătămarea.

Preaînalte Împărate a toate, mare Stăpânitor, cu rugăciunile cuviosului păstor împacă viața creștinilor, Cuvinte, și dă, rugămu-ne, binecinstitorilor de Dumnezeu biruință și putere asupra celor rău-credincioși, ca toți pururea să laudăm puterea Ta și să Te preaînălțăm întru toți vecii.

De Lumina cea neapropiata fiind luminat, părinte, reverși lumină asupra sufletelor celor ce sunt în necaz, risipind toată pâcla întunericului ispitelor și strălucind totdeauna cu raze de veselie inimile noastre; întru care, cu strălucire fiind luminați, cântăm: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca pe o singură Viață și trei Vieți și ca pe o singură Lumină și trei Lumini laudăm cu credință Treimea: pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, urmând cu adevărat învățăturile părintești. Cu care împreună mărturisind dreapta credință, să cântăm: să binecuvânteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Rugul cel ce ardea de demult fără mistuire în Muntele Sinai a arătat de mai înainte un chip uimitor de lucru, Precurată Fecioară, dând pe față taina nașterii tale; că focul Dumnezeirii, cel ce s-a sălășluit întru tine, te-a păzit nevătămată. Pentru aceasta te laudăm întru toți vecii.

Catavasie:

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că n-a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii n-a ars pântecul Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta, cântând, să zicem: să laude toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

CÂNTAREA A 9-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Izvorul cel de viață primitor și pururea curgător, sfeșnicul cel de lumină purtător și cu totul de aur, Biserica cea însuflețită, cortul cel

preacurat, mai desfătat decât cerurile și decât pământul, pe Născătoarea de Dumnezeu, credincioșii o mărim.

Din izvorul harului tău, adapă-mă pe mine cel aprins de văpaia necazurilor, care mă topesc cumplit, izvorule dătător de har, care ai născut Izvorul cel mare al harurilor, din care cel ce bea, nu va mai înseta niciodată.

Ca pe o cămară împodobită de mire, ca pe un palat însuflețit al Stăpânului, ca pe o porfiră cu totul de aur, ca pe un palat desfătat al lui Hristos, pe tine, stăpâna tuturor, rugându-te, ai milă și mă miluiește.

Canonul întâi al sfântului

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de început...

Cu strălucirile harului fiind luminat, de Dumnezeu înțelepțite, și luceafăr al dreptei credințe lămurit ajungând, pe cei din ispite îi scapi și pe cei din adâncul mării îi izbăvești, și pe cei flămânzi îi hrănești în chip minunat, preafericite.

Cel ce acum în raiul desfătării te sălășluiești și vezi limpede slava cea negrăită, din bolțile cerești privești la cântăreții tăi, izbăvindu-i din patimi, purtătorule de Dumnezeu, preafericite.

A Născătoarei:

Pe înțelepciunea și Puterea și Cuvântul cel ipostatnic al Tatălui, Maica lui Dumnezeu curată, L-ai născut din preacuratele tale sânziuri; biserică luându-Și, și cu dânsa împreunându-Se prin unire în chip nedespărțit.

Canonul al doilea al sfântului

Irmos: Taină minunată văd...

Săltați cu duhul toți iubitorii de praznic; veseliți-vă ceruri, munți și dealuri, Biserică și cetele fecioarelor și ale pustnicilor de pomenirea preafericitului; întru care adunându-ne, pe Mântuitorul să-L slăvim.

Să cânte cântări de laudă toate marginile, împodobind cu toți creștetul dumnezeiescului Nicolae, sluga lui Hristos-Dumnezeu, cu cununi de laudă; prin care să ne izbăvim din patimi și din primejdii.

Primește, Nicolae, ca vrednică de tine cântarea acestei mici osteneli, precum Hristos a primit cei doi bănuți ai văduvei. Nu te scârbi de fapta mea, căci din dragoste, iar nu fălindu-mă, am îndrăznit una ca aceasta, de trei ori fericite.

Slavă..., **a Treimii:**

Treimea este una cu voia, cea de o ființă, și se desparte în fețe fără despărțire, păzindu-și pururea puterea: Tatăl și Fiul și Duhul Cel viu; un Dumnezeu în trei Fețe, pe Care Îl slăvim.

Și acum..., **a Născătoarei:**

S-a șters toată întristarea cu nașterea ta; și Domnul a ridicat plângerea și toată lacrima de la toată fața, curată Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană; prin tine ne împlinim și noi datoriile.

Catavasie:

Taină minunată și neobișnuită văd, cer fiind peștera, scaun de heruvimi Fecioara, ieslea sălășluire, în care S-a culcat Cel neîncăput, Hristos-Dumnezeu, pe Care, laudându-L, Îl slăvim.

LUMINÂNDA

Podobie: Femei auziți glas...

Pe marele arhipăstor și ierarh, pe întâiul-stătător al celor din Mira, pe Nicolae, toți să-l laudăm; că a izbăvit pe cei trei bărbați care cu nedreptate aveau să moară și împăratului arătându-se în vis și lui Avlavie, a nimicit judecata cea nedreaptă.

Slavă..., **asemenea:**

Foarte te-a preaslăvit Domnul întru minuni, Ierarhe Nicolae, precum în viață și după moarte. Că cine, de va chema numai din toată credința sfânt numele tău, nu va fi îndată auzit, aflând în tine un cald ocrotitor?

Și acum..., a Născătoarei:

Fecioară, ceea ce ai născut înțelepciunea în ipostasul Cuvântului Celui mai presus de ființă, pe Hristos, Doctorul tuturor Care vindecă plăgile și rănilile sufletului meu cele cumplite și îndelungate, și potolește gândurile cele necuviincioase ale inimii mele.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Zburând ca un pui din cuibul cel de sus al îngerilor, prin florile Bisericii, Nicolae, de trei ori fericite, te roagă pururea lui Dumnezeu pentru noi toți, cei ce ne găsim în nevoile primejdiilor și ale ispitelor și ne izbăvești cu rugăciunile tale.

Podoaba hainei sfințite ai făcut-o și mai strălucitoare prin sânguința faptelor bune, părinte, purtătorule de Dumnezeu. Pentru aceasta săvârșești nouă lucrurile cele înfricoșătoare ale uimitoarelor tale minuni, slujitorule de cele sfinte, izbăvindu-ne pe noi de cele cumplite.

Ajungând cu mintea la frumusețile cele nevăzute, ai înțeles slava aceea înfricoșătoare, sfinte al sfinților. Pentru aceasta vestești cereștile cuvinte ale acelor priveliști pururea vii, preasfințite.

Precum în vis te-ai arătat înaintea dreptcredinciosului împărat, părinte, și pe cei legați i-ai scăpat de la moarte, roagă-te neîncetat ca și acum, cu rugăciunile tale, să ne izbăvim din ispite, din primejdii și din dureri noi, cei ce cu credință te laudăm pe tine.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări, să săltăm sărbătorește și să dănuim, bucurându-ne de prăznuirea cea din fiecare an a purtătorului de Dumnezeu părinte. Împărații și conducătorii să alerge împreună și să laude pe cel ce, prin arătarea cea înfricoșătoare în vis, a plecat pe împăratul să libereze pe cei trei voievozi, ce erau închiși fără de vină. Păstorii și învățătorii adunându-ne, să laudăm pe păstorul cel întocmai râvnitor Bunului Păstor; cei din boli să laudăm pe doctorul, cei din primejdii pe izbăvitorul, păcătoșii pe ocrotitorul, săracii vistieria, cei din supărări pe mângâietorul, călătorii pe cel împreună-călător, cei ce sunt pe mare pe cârmuitorul și toți, pe marele ierarh laudându-l, pe cel ce pretutindenea întâmpină cu căldură, zicând așa: Preasfinte Nicolae, întâmpină-ne și ne scoate din nevoia aceasta de acum, și izbăvește turma ta, cu rugăciunile tale.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări, că împărăteasa a toate, Maica-Fecioară, privind de sus, încununează cu binecuvântări pe cei ce o laudă pe dânsa. Împărații și credincioșii să alerge împreună și să o laude cu cântări pe Împărăteasa care a născut pe împăratul, Cel ce bine a voit a libera, cu iubirea de oameni, pe cei stăpâniți odinioară de moarte. Păstorii și învățătorii, adunându-ne, să laudăm pe preacurata Maica Bunului Păstor, sfeșnicul cel lucitor ca aurul, norul cel purtător de lumină, pe cea mai desfătăată decât cerurile, chivotul cel însuflețit, scaunul Stăpânului cel în chipul focului, năstrapa de aur cea de mană primitoare, ușa Cuvântului cea încuiată, izbăvirea tuturor creștinilor; și cu cântări de Dumnezeu cuvântătoare laudând-o, așa să zicem: cămară a Cuvântului, învrednicește-ne pe noi smeriții de Împărăția Cerurilor; că nimic nu este cu neputință mijlocirii tale.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

Și se face ungere de preot cu untdelemn sfințit la Litie sau din candela sfântului.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pun: din Canonul întâi al I Ierarhului, Cântarea a 3-a, pe 4; și din Canonul al doilea, Cântarea a 6-a, pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie? Apostolul din Epistola către Evrei (XIII, 17-21): Fraților, ascultați de conducătorii voștri... Aliluia, glasul al 2-lea: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura. Stih: Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui. Evanghelia de la Luca (VI, 17-23): În vremea aceea a stat la loc șes...

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.